

MC Praha 10
Doruceno: 24.04.2019
P10 – 048920/2019

listy: přílohy: 1 sv.příloh:

Č. j. 26 C 89/2017-128

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl samosoudkyní JUDr. Štěpánkou Dvouletou ve věci

žalobkyně:

zastoupené advokátkou Mgr. Jelenou Boudnou
sídlem Jandova 185/6, Praha 9

proti

žalované:

Městská část Praha 10, IČ 00063941
sídlem Vršovická 68, Praha 10

o zaplacení 1 056 100,- Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 1 056 100,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p. a. od 25. 2. 2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Jeleny Boudné náhradu nákladů řízení ve výši 198 760,90 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně požadovala, aby jí žalovaná z titulu bezdůvodného obohacení za období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 zaplatila 1 206 975,- Kč s příslušenstvím, když žalovaná bez jejího souhlasu a bezesmluvně užívala jako veřejné prostranství její podíl (1/2 k celku) na pozemcích parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha.

2. Žalovaná nesporevala vlastnické právo žalobkyně a že se jedná o pozemky v obecném užívání jako součást veřejného statku – veřejné zeleně (v této souvislosti žalovaná poukázala, že pozemky neměly být žalobkyni vydány v restituci, když žalobkyni zbylo pouze holé vlastnictví, a praktické možnosti realizace všech složek jejího vlastnického práva jsou vyloučeny). S ohledem na užívání pozemků jako veřejného statku žalovaná sporevala povinnost k zaplacení. Povinnost k zaplacení žalovaná sporevala dále z důvodu nedostatku pasivní legitimace. Požadavek na zaplacení žalovaná označila jako rozporný s dobrými mravy. Za období od 1. 3. 2014 do 27. 2. 2015

Shodu s prvopisem potvrzuje Marika Mačkáčová

žalovaná vznesla námitku promlčení, kterou v průběhu řízení vzala zpět (a proto se jí soud v řízení dále nezabýval).

3. Ve věci soud rozhodl rozsudkem ze dne 14. 8. 2018, č. j. 26 C 89/2017-96, kterým soud žalobkyni přisoudil 1 056 100,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p. a. od 25. 2. 2017 do zaplacení (I. výrok), žalobu soud zamítl ve výši 150 875,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p. a. od 25. 2. 2017 do zaplacení (II. výrok). III. výrok rozsudku se týkal rozhodnutí o nákladech řízení. K odvolání žalované Městský soud v Praze usnesením ze dne 28. 11. 2018, č. j. 19 Co 327/2018-110, zrušil rozsudek soudu I. stupně v I. výroku a III. výroku s vrácením věci k dalšímu řízení se závazným právním názorem, aby soud I. stupně vyslechl znalce.

4. Po rozhodnutí odvolacího soudu zůstala k rozhodnutí částka ve výši 1 056 100,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p. a. od 25. 2. 2017 do zaplacení.

5. Soud učinil skutková zjištění.

6. Žalobkyně je podílovou spoluvlastnicí v rozsahu id. 1/2 k celku pozemků parc. č. 1628/1 o výměře 5 441 m² (ostatní plocha – zeleň) a parc. č. 1628/6 o výměře 3 m² (ostatní plocha – ostatní komunikace) v katastrálním území Vršovice, obec Praha, pozemků parc. č. 4077/4 o výměře 1 276 m² (ostatní plocha – zeleň) a parc. č. 4077/5 o výměře 177 m² (ostatní plocha – zeleň) v katastrálním území Vinohrady, obec Praha a že všechny pozemky v zažalovaném období užívala žalovaná jako veřejné prostranství (důkaz výpisy z katastru nemovitostí). Dne 7. 2. 2017 žalobkyně žalovanou vyzvala k vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1 206 975,- Kč za užívání pozemků parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, za užívání pozemků parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha, za období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 s termínem zaplacení do 24. 2. 2017 (důkaz dopisem z 7. 2. 2017, který žalovaná převzala 7. 2. 2017).

7. Doc. ing. Jaromír Ryska, CSc. stanovil regulovanou cenu nájemného u pozemků parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, u pozemků parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha, za období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 celkovou částkou ve výši 2 413 950,- Kč (120,- Kč/m²/rok) (důkaz znaleckým posudkem z 30. 1. 2017; dle znaleckého posudku a výpovědi znalce před soudem jsou pozemky v územním plánu určeny pro městskou zeleň a jako takové jsou také užívány; dle znaleckého posudku by výše obvyklého /tržního/ nájemného činila 130,08 Kč/m²/rok; znalec vysvětlil, že použil při zpracování znaleckého posudku srovnatelné pozemky v lokalitě Troja).

8. Znalec Ing. Jan Konta stanovil obvyklou cenu nájemného z pozemků parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha za období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 na celkovou částkou ve výši 2 112 200,- Kč (důkaz znaleckým posudkem z 10. 3. 2018; k částce 2 112 200,- Kč znalec dospěl na základě statistického vyhodnocení již realizovaných pronájmů pozemků uveřejněných v centrální evidenci smluv MHMP a poskytnutých nájemních smluv Městskou částí Praha 10).

9. Dle výpovědi znalce Ing. Konty před soudem soud zjistil, že dle zadání znaleckého posudku měl stanovit obvyklou cenu a obvyklá cena se dle zákona č. 151/1997 Sb. zjišťuje srovnáním. V první části posudku použil porovnávací metodu. V druhé části posudku použil alternativní metodu pro případ, že by neexistovaly srovnatelné pozemky. Alternativní metoda spočívá v tom, že se stanoví simulované nájemné z ceny pozemku. Cenu sporných pozemků stanovil podle cenového předpisu, neboť pozemky, které jsou veřejnou zelení, nejsou uvedeny v cenové mapě a

obvykle se s těmito pozemky neobchoduje. Při použití alternativní metody nájmné za celé zažalované období u pozemků v kat. území Vršovice, obec Praha, činilo 1 294 673,- Kč a u pozemků v kat. území Vinohrady, obec Praha, činilo 625 467,- Kč. Ohledně použití srovnávací metody mu Magistrát hl. m. Prahy odmítl poskytnout nájemní smlouvy na srovnatelné pozemky. Žalovaná mu na základě jeho žádosti poskytla 2 smlouvy (znalec ve znaleckém posudku jako smlouvy, které mu poskytla žalovaná uvedl nájemní smlouvu z června 2005 na pronájem pozemku parc. č. 2311/1 – ostatní plocha v kat. Záběhlice, obec Praha, využívaný pro přístupovou cestu pro pěší k domu č. p. 1773 – dle výpovědi znalce jde o cestu veřejně přístupnou a to k domu, ve kterém se nachází provozovna kadeřnictví a nejde tedy o cestu pro podnikatelský účel; nájemní smlouvu z května 2008 na pronájem pozemku parc. č. 2078/341 – ostatní plocha zeleň v kat. území Záběhlice, obce Praha, využívaný pro parkoviště). S ohledem na to dohledal další smlouvy v registru smluv a celkem tedy použil 9 reprezentantů (na str. 72 až 74 spisu – znalec uvedl u těchto pozemků cenu sjednaného nájmu za m²/rok – u sedmi pozemků byl uvedený jednotkový nájem 120,- Kč/m²/rok). Dále při zpracování posudku vycházel ze zásad pro pronajímání pozemků žalované a Prahy 12 a usnesení Rady hl. m. Prahy č. 21/41 Sb. hl. m. Prahy ohledně zásad pro pronajímání pozemků ve vlastnictví hl. m. Prahy a výměru Ministerstva financí č. 1/2014 a dále výměrů Ministerstva financí pro každý příslušný rok až do roku 2017. Výměry Ministerstva financí stanoví výši obvyklého nájmného u pozemků nesloužících k podnikání v Praze částkou ve výši 120,- Kč/m²/rok. Částku 120,- Kč/m²/rok obsahují také zásady pro pronajímání pozemků, které vydala žalovaná, a usnesení Rady hl. m. Prahy č. 21/41 Sb. hl. m. Prahy. Výslednou hodnotu přímým porovnáním stanovil na 105,- Kč/m²/rok, tj. za zažalované období 2 112 200, Kč. Pro stanovení obvyklé ceny nájmného, není rozhodující, zda je na pozemku zpevněná plocha či nikoliv, stanoví se pouze cena obvyklého nájmného. Co se týče pozemků, které se obchodují, pak nájmné u benzínových pump v Praze činí 527,- Kč/m²/rok bez DPH až 878,- Kč/m²/rok bez DPH.

10. Dne 26. 3. 2015 žalobkyně u Obvodního soudu pro Prahu 10 podala žalobu o zaplacení 739 670,- Kč za období od 1. 11. 2013 do 28. 2. 2015 (do 31. 10. 2013 byly dle žaloby pozemky pod právním režimem smlouvy o výpůjčce) za užívání žalovanou mimo jiné pozemků parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, pozemků parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha (předmětem žaloby byly i další pozemky; důkaz žalobou ze spisu sp. zn. 28 C 192/2015). Usnesením ze dne 23. 10. 2015, č. j. 28 C 192/2015-31, které nebylo právní moc 27. 11. 2015, soud řízení dle § 110 o. s. ř. přerušil (důkaz usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze spisu 28 C 192/2015 ze dne 23. 10. 2015). Usnesením ze dne 5. 12. 2016, č. j. 28 C 192/2015-36, které nebylo právní moci dne 24. 1. 2017, soud řízení zastavil, když účastníci ve lhůtě 1 roku od přerušení řízení dle § 110 o. s. ř. nepodali návrh na pokračování řízení (důkaz usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze spisu 28 C 192/2015 ze dne 5. 12. 2016).

11. Soud učinil závěr o skutkovém stavu věci.

12. Žalovaná v období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 užívala bez jakékoliv smlouvy uzavřené se žalobkyní jako veřejné prostranství – zeleň spoluvlastnický podíl žalobkyně ve výši id. 1/2 k celku na pozemcích parc. č. 1628/1 o výměře 5 441 m² (ostatní plocha – zeleň) a parc. č. 1628/6 o výměře 3 m² (ostatní plocha – ostatní komunikace) v katastrálním území Vršovice, obec Praha, pozemcích parc. č. 4077/4 o výměře 1 276 m² (ostatní plocha – zeleň) a parc. č. 4077/5 o výměře 177 m² (ostatní plocha – zeleň) v katastrálním území Vinohrady, obec Praha.

13. K užívání pozemků žalovanou soud dospěl k závěru, že toto užívání nebyla žalobkyně povinna strpět bezplatně (judikaturou bylo opakovaně zdůrazněno, že není-li v občanskoprávní rovině /např. smlouvou/ upraveno obecné užívání veřejného prostranství, zahrnující i jen zčásti

pozemky vlastnický náležející třetí osobě, má to za následek vznik bezdůvodného obohacení na straně obce plněním bez právního důvodu, neboť i když existuje právní důvod užívání veřejného prostranství, nejde o titul, podle kterého by obci vzniklo oprávnění, aby takové plnění ze strany třetí osoby /strpění užívání jejího majetku/ bylo poskytováno bezplatně – např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3684/2013, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 33 Odo 1253/2005, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2509/2012). Pokud žalovaná žalobkyni za období od 1. 3. 2014 do 31. 1. 2017 ničeho nezaplatila, soud jí tuto povinnost uložil tímto rozsudkem ve výši 1 056 100,- Kč s ohledem na výši spoluvlastnického podílu žalobkyně na pozemcích parc. č. 1628/1 a parc. č. 1628/6 v katastrálním území Vršovice, obec Praha, pozemcích parc. č. 4077/4 a parc. č. 4077/5 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha, když ve vztahu k žalobkyni by nebylo spravedlivé, aby jí soud odmítl přiznat náhradu za užívání žalovanou (jinak řečeno, požadavek žalobkyně na zaplacení soud neshledal v rozporu s dobrými mravy; dle názoru soudu žalovaná musela akceptovat, že žalobkyni a dalšímu spoluvlastníkovi byly pozemky vráceny dle zákona č. 229/1991 Sb.; spravedlivý důvod na straně žalované k nepřiznání náhrady žalobkyni soud neshledal při posouzení toho, že žalobkyni stihá povinnost pozemky udržovat a to za situace veřejného užívání zejména občany Městské části Praha 10).

14. Co se týče rozhodování o výši bezdůvodného obohacení, soud vyšel ze znaleckého posudku Ing. Jana Konty ve spojení s jeho výpovědí, který ke stanovení výše obvyklého nájemného (Ing. Ryska naproti tomu stanovil pouze výši regulovaného nájemného) použil 2 nájemní smlouvy, které mu předložila žalovaná, a dalších 7 nájemních smluv (u smluv znalec uvedl výši sjednaného nájemného za m²/rok, které bylo uvedeno ve smlouvách – v převážné míře 120,- Kč/m²/rok). Ohledně výběru nájemních smluv, které znalec použil pro zpracování znaleckého posudku, soud dospěl k závěru, že výběr smluv, které znalec použil ke zpracování znaleckého posudku, byl výhradně v kompetenci znalce (jinak řečeno, soud nemohl znalci uložit, jaké konkrétní nájemní smlouvy má použít ke zpracování znaleckého posudku). Soud vyšel ze znaleckého posudku Ing. Jana Konty i z důvodu, že znalec vysvětlil, že u vybraných smluv nešlo o pozemky pro podnikatelské účely (znalec vysvětlil např. k nájemní smlouvě z června 2005 na pronájem pozemku parc. č. 2311/1 – ostatní plocha v kat. Záběhlce, obec Praha, využívaný pro přístupovou cestu pro pěší k domu č. p. 1773, že jde o cestu veřejně přístupnou a to k domu, ve kterém se nachází provozovna kadeřnictví a nejde tedy o cestu pro podnikatelský účel; vysvětlil, že se obchoduje s pozemky u benzínových pump, kde v Praze činí nájemné 527,- Kč/m²/rok bez DPH až 878,- Kč/m²/rok bez DPH), že pro stanovení výše obvyklého nájemného není rozhodující, zda je či není na pozemku zpevněná plocha a když znalec při zpracování posudku zohlednil i zásady pro pronajímání pozemků k nepodnikatelským účelům, kde v Praze dle těchto zásad činí nájemné 120,- Kč/m²/rok (obvyklého nájemného, kterou znalec stanovil za m²/rok nepřesáhla výši regulovaného nájemného za 120,- Kč/m²/rok).

15. Soud tak žalobkyni za zažalované období z titulu bezdůvodného obohacení přisoudil s ohledem na závěry znaleckého posudku Ing. Jana Konty částku ve výši 1 056 100,- Kč.

16. Za pasivně legitimovanou soud považoval žalovanou s ohledem na užívání pozemků jako veřejného prostranství – zeleně především občany Městské části Praha 10 (k otázce pasivní legitimace např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 4. 2015, sp. zn. 28 Cdo 4250/2014).

17. Pro prodlení žalované se zaplacením částky ve výši 1 056 100,- Kč soud žalobkyni přisoudil úrok z prodlení od 25. 2. 2017 do zaplacení, když žalobkyně žalovanou vyzvala k vydání bezdůvodného obohacení dopisem ze dne 7. 2. 2017 do 24. 2. 2017.

18. Po právní stránce soud věc posoudil.

19. Dle § 34 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

20. Dle 14b zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

21. Dle § 2991 odst. 1 a 2 zák. č. 89/2012 Sb., kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil (1). Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám (2).

22. Dle § 2999 odst. 1 věta první zák. č. 89/2012 Sb., není-li vydání předmětu bezdůvodného obohacení dobře možné, má ochuzený právo na peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny.

23. Dle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

24. Dle § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb. majetek a služba se oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodejích stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní obliby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumějí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumějí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládána majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim. Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním.

25. Spornou skutečnost nebyly schopny prokázat dopis z 3. 10. 2016, e-mail z 31. 10. 2016, kupní smlouva z 12. 10. 2010, smlouva o výpůjčce z 12. 10. 2010, dohoda o narovnání z 12. 10. 2010, kupní smlouvy z 24. 9. 2015 s návrhy na vklad vlastnického práva a informace o pozemcích ke kupním smlouvám z 24. 9. 2015 (vzhledem k tomu, že za rozhodující pro posouzení věci soud považoval znalecké zkoumání; z téhož důvodu soud odmítl důkaz vyrozuměním sp. zn. V-5273/2018-101, kupní smlouvou z 14. 12. 2017). Vzhledem k tomu, že soud znalecký posudek Ing. Konty shledal použitelným pro rozhodnutí věci, zamítl soud návrh žalované na zpracování nového znaleckého posudku, revizního znaleckého posudku na posudek Ing. Konty. Pokud žalovaná navrhovala důkaz stovkami nájemních smluv, soud její návrh na provedení těchto důkazů zamítl, když pokud Ing. Konta požádal žalovanou o předložení nájemních smluv jako podkladu pro zpracování znaleckého posudku, bylo věci žalované, aby mu smlouvy předložila (žalovaná se rozhodla znalci předložit pouze 2 smlouvy). Další důkazy soud neprovedl, neboť provedené důkazy umožnily věc rozhodnout.

26. Dle §§ 142 odst. 3, 224 odst. 4 občanského soudního řádu (když soud vycházel ze znaleckého posudky Ing. Konty a rozdíl mezi znaleckými posudky Ing. Konty a Ing. Rysky, který se projevil v rozhodnutí soudu, byl 150 875,- Kč) žalobkyni přísluší náhrada nákladů řízení za soudní poplatky z návrhu na zahájení řízení ve výši 60 349,- Kč a za právní zastoupení 8 x 13 140,- Kč za hlavní úkon (převzetí věci, výzva k plnění před podáním žaloby, sepis žaloby, vyjádření z 29. 8. 2017, účast při jednání soudu 29. 8. 2017, 16. 11. 2017, 14. 8. 2018, 7. 3. 2019), 6 570,- Kč za hlavní úkon (účast při vyhlášení rozsudku 18. 4. 2019), 9 x 300,- Kč režijní paušál vše dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., 24 021,90Kč 21 % DPH, 700,- Kč znalečné (výslech znalce Ing. Rysky).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího, které bude mít náležitosti stanovené v § 205 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu (v odvolání musí být vedle obecných náležitostí /§ 42 odst. 4/ uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu /odvolací důvod/ a čeho se odvolatel domáhá /odvolací návrh/). Dle § 205 odst. 2 občanského soudního řádu odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že a) nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, b) soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b nebo § 175 odst. 4 části první věty za středníkem, c) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, d) soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, e) soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, f) dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny (§ 205a), g) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Nesplní-li ten, komu toto rozhodnutí ukládá povinnost tuto povinnost, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Praha dne 18. 4. 2019

JUDr. Štěpánka Dvouletá, v. r.
Soudkyně